

پیکار برای آزادی زنان!

فراست صالحی

در روز ۸ مارس ۱۸۵۸ زنان کارگر پارچه بافی نیویورک برای اعتراض به شرایط کار و پایین بودن دستمزدها و همچنین ساعات کار طولانی به خیابانها ریختند، این حرکت به درگیری قهر آمیز با پلیس انجامید و وحشیانه سرکوب شد. شروع این جنبش با منشاء کارگری طی سالیان بعد نوسانات زیادی را طی کرد. روز ۸ مارس ۱۹۰۷ زنان نساج آمریکا مجدداً با خواست ۱۰ ساعت کار روزانه دست به تظاهرات زدند که این بار هم تظاهرات آنها با سرکوب روبرو گردید. سال ۱۹۰۸ حزب سوسیالیست آمریکا به تشکیل کمیته ملی زنان برای کمپین حق رای اقدام کرد و در ۸ مارس همانسال کارگران زن بافنده سوزنی با خواست ممنوعیت کار کودکان و کسب حق رای در نیویورک دست به تظاهرات زدند. در کنگره بین املل سوسیالیست که سال ۱۹۱۰ در کپنهاک برگزار شد کلارازتکین این روز به عنوان روز جهانی زنان به کنگره بین المللی سوسیالیست زنان پیشنهاد شد و از سال ۱۹۱۰ این روز با جهت گیری رادیکال سوسیالیستی خود رسمیت یافت و گرامی داشته می شود. از آنزمان این روز به سنتی عزیز و گرامی در میان زنان و مردان آزاده و انقلابی تبدیل گشت که هر ساله وسیعاً از طرف همه انسانهای طرفدار آزادی زنان گرامی داشته می شود و فراتر از یک گرامیداشت صرف، به سنگر و تریبونی جهانی برعلیه اعمال تبعیض جنسی بر زنان تبدیل شده است و رسمیت یافتن این روز در سال ۱۹۷۰ از طرف سازمان ملل به هدف تاثیر گذاری روی جوهر طبقاتی این جنبش تاثیر زیادی روی اهداف و سنت های جاافتاده این آن نگذاشته است.

اگر زنان بعد از سالها تلاش و مبارزه در برخی از کشورهای پیشرفته جهان تا حدودی در زمینه برابری حقوق خود با مردان دستاوردهایی داشته اند که مدیون مبارزات و اعتراضات زنان بطور عام و بطور خاص زنان کارگر و زحمتکش بوده است، اما موانعی در زمینه های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی عملاً برای سنگ اندازی در تحقق بخشیدن کامل تساوی حقوق زن و مرد بر سر راه آنها نیز بوجود آمده است.

اکنون در اوایل قرن بیست و یکم هنوز شاهد خشونت شدید علیه زنان به شیوه های غیرانسانی از طرف جامعه مردسالار که ارمغان جامعه سرمایه داری است هستیم، هر روز شاهدیم که زنان زیادی در این رابطه مورد وحشیانه ترین رفتارهای غیرانسانی، تجاوز و بی حرمتی های بیشمار واقع می شوند. شمار زیادی از زنان بجرم اینکه به فرهنگ و سنت های عقب مانده تمکین نمی کنند مورد خشونت و اذیت و آزار قرار می گیرند. زنان جدا از کار در بیرون از خانه مسئولیت کار خانه را هم بعهده دارند و حقوق و مزایای آنان در سطح پایین تر از مردان قرار دارد.

خاصیت دو نیمه کردن جامعه بر حسب جنسیت برای سرمایه داران جلوگیری از اتحاد و یکپارچگی زنان و مردان کارگر علیه نظام موجود است. این نظام مردان را وسیله اعمال خشونت بر زنان قرار

داده، مذهب و فرهنگ مردسالاری را در خدمت وضع موجود به خدمت گرفته تا ستم و استثمار بر بشریت را بیشتر کند.

امروزه غالب نیروهای دولتی و نیروهای بورژوازی دم از حقوق زنان زده و می‌کوشند تا توده زنان را به دور پلاتفرم و برنامه‌های لیبرالی خود گرد آورده و مبارزات راستین زنان را به انحراف بکشانند. از آنجا که ریشه‌های تبعیض بر زنان معلول خود جامعه سرمایه داری است. این جریانات نمی‌توانند مدافعین آزادی زنان باشند.

جنبش زنان برای مقابله موثر با این ادامه این روند و برای اینکه از پراکندگی و سردرگمی در برابر نیروهای فرصت طلب بیرون آید نیازمند یک تشکل‌های مستقل توده ای است. نیازمند پلاتفرم و برنامه عملی مشخص توسط پیشروان جنبش زنان است .

۸ مارس بیانگر مبارزه، اعتراض و خشم تمامی زنان ستمدیده و انسانهای آزاده جهان به نظامی است که در آن نیمی از بشریت بخاطر زن بودنشان مورد تبعیض و ستم قرار می‌گیرند. آنچه امروز تحت حاکمیت جمهوری اسلامی بر زنان در ایران می‌گذرد تنها با شرایط قرون وسطایی قابل مقایسه است. اذیت و آزار و خشونت بر زنان بجرم آزادی خواهی و تمکین نکردن بر جهل و خرافه روی زنان سنگینی می‌کند. زنان دیگر فریب وعده‌ها و وعیدهای رژیم را نمی‌خورند و نمی‌خواهند پیرو فاطمه زهرا باشند. بلکه با دنیای علم و دانش و پیشرفت بشری در ارتباط با هم‌نوعان و همسرانشان خود بسوی اتحادی بزرگ رفته تا بساط این نظلم کهن را براندازند. جنبش زنان دوش بدوش مردان برای رهایی قطعی و لغو قوانین ارتجاع زن ستیزانه و برقراری سنت‌های جدید و انسانی در راه ایجاد جنبش مستقل و حرکت‌های انقلابی بهترین سلاح و مدافع زنان می‌باشد.

امروز در مراسم‌های هشتم مارس باید هرچه بیشتر صدایمان را علیه این اسارت و بردگی علیه زنان در ایران از تریبون‌های این روز رساتر نموده و این عاملان آپاتاید جنس رل رسوا نمائیم. زنان و مردان آزادیخواه! همگام و همسو در ۸ مارس روز جهانی زن تجدید عهد کنیم که با تلاش و پیکار بی‌وقفه خود در راه برچیدن همه موانع و سنن و قوانین ارتجاعی و زن ستیزانه به مبارزه خود ادامه داده و این امر را با تلاش برای متحد و متشکل کردن صفوف خود پیش ببریم.

۳ مارس ۲۰۰۱

به نقل از جهان امروز شماره ۵۵